

ที่ สม ๐๐๐๑ / ๖๙๖

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔๗๒ ถนนพญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๖๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา นั้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า สิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหลังจากนั้น (ยกเว้นรัฐธรรมนูญในสมัยเผด็จการทหาร) และถือเป็นประเพณีการปกครองตามระบบประชาธิปไตย นอกจากนี้ สิทธิในการชุมนุมโดยสงบยังได้รับการรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง(ข้อ ๒๑) ที่ประเทศไทยเป็นภาคี ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินิความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ข้างต้น มีเนื้อหาที่ขัดต่อหลักการและละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการชุมนุมและการประชุม กล่าวคือ

๑. ตามหลักกฎหมายและปกติสุนานในสังคมประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายระหว่างประเทศ ได้บัญญัติรองรับหลักการของการชุมนุมดังกล่าว เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน การจำกัดสิทธิดังกล่าวเป็นเพียงข้อยกเว้นที่จะกระทำได้เฉพาะบางสถานการณ์ที่จำเป็นเท่านั้น ซึ่งหลักการนี้ ได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ และยึดถือปฏิบัติตามมา แต่ร่างกฎหมายดังกล่าวกลับมีข้อว่าสิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมเป็นข้อยกเว้นที่ให้กระทำได้มีอีกด้วย ไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐเท่านั้น ซึ่งเท่ากับเป็นการล้มล้าง หลักการอันเป็นสำคัญโดยสิ้นเชิง

๒. หลักการดังกล่าวในข้อ ๑ ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑๑ / ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เรื่องประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย มาตรา ๒๐ แห่งร่างพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งบัญญัติให้เพิ่มความเป็นมาตรฐาน ๔๖/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดชุมนุมกัน ในเขตทางหลวงในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร หรืออาจเป็นอันตรายเสียหายแก่บ้านพำนะหรือผู้ใช้ทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ... ” ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และ

มาตรา ๔๔ (ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะนี้) เนื่องจากเป็นการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ เพราะการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธเป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้

๓. นัยดังกล่าวตามข้อ ๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เนื่องจากการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนิได้ ” แต่ตามร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... มาตรา ๕ ที่บัญญัติว่า “ ห้ามนิให้ดำเนินการชุมนุมในที่สาธารณะที่มีลักษณะคล้ายจะหนึ่ง .... เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ ” นั้น แสดงให้เห็นว่า การชุมนุมจะกระทำได้ต้องได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการดังกล่าวเท่านั้น อันเป็นการจำกัดสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพในการชุมนุม จึงไม่อาจกระทำได้

๔. การชุมนุม แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการเรียกร้องต้องการโดยเฉพาะอย่างยิ่งของประชาชนที่ได้รับความเคือร้อน ซึ่งอาจไม่มีสิทธินิเสียงในกระบวนการทางการเมือง และไม่มีพื้นที่ในสื่อกระแสหลัก

๕. บทบัญญัตามาตรา ๔ ที่ว่าด้วยที่มาและองค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะนั้น มาจากหน่วยงานด้านความมั่นคงของประเทศไทยเป็นหลัก แสดงให้เห็นถึงเจตนาณัมพ์ของผู้ร่างพระราชบัญญัตินับดังกล่าว ถือเอาว่าการชุมนุมทุกประเภทขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศไทย ซึ่งโดยหลักการแล้วการชุมนุมเป็นเรื่องการใช้สิทธิและเสรีภาพตามระบบประชาธิปไตยที่ถูกองรับโดยรัฐธรรมนูญ และเกิดการระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ทั่วโลกให้การยอมรับ

๖. บทบัญญัตามาตรา ๑๒ ว่าด้วยการสันนิษฐานว่าบุคคลที่ปราศรัช รวมถึงผู้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือซักชวน บุข หรือสนับสนุน เป็นผู้จัดให้มีการชุมนุม ซึ่งจะเชื่อมโยงไปสู่การทำลายไทยตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๕ นั้น เป็นการให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถลิตรอนสิทธิของบุคคลต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางตามอำเภอใจ

๗. บทบัญญัตามาตรา ๑๖ ว่าด้วยเจ้าหน้าที่หรือผู้ให้อำนาจสถาบันการชุมนุม ไม่ต้องรับผิดทางแพ่ง ทางอาญา ในกรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในการสถาบันการชุมนุม โดยการสูงริบ ไม่เกินกว่าเหตุ หรือไม่เกินความจำเป็น นั้น เป็นการขัดต่อหลักการตรวจสอบถ่วงดุลฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ โดยฝ่ายคุ้มครอง และเป็นการลิตรอนสิทธิในการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน บทบัญญัติดังกล่าวอาจมีผลทำให้เจ้าหน้าที่ลุก起 ขึ้นมาโดยปราศจากการตรวจสอบ และเป็นการตอกย้ำวัฒนธรรม “ ผู้กระทำผิดลอบบยล ” (Impunity) ซึ่งกำลังกัดกร่อนสังคมประชาธิปไตยไทยในขณะนี้

จากเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ขอเสนอค่อรัฐสภา ดังนี้

๑. รัฐสภาไม่ควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดระบบเบียนการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. ....
๒. รัฐสภาควรจะผลักดันเพื่อให้มีการจัดทำร่างกฎหมายที่ส่งเสริมการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมตามรัฐธรรมนูญ โดยรัฐมนตรีหน้าที่อำนวยความสะดวกและคุ้มครองการใช้สิทธิดังกล่าวของประชาชน

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายเสน่ห์ งามริก)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โทร. ๐ ๒๔๗๙๕ ๒๕๘๐ ต่อ ๑๐๑๖ และ ๑๐๒๐

โทรสาร ๐ ๒๔๗๙๕ ๓๕๗๒

ที่ สม ๐๐๐๑ / ๖๙๘

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔๒๒ ถนนพญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๖๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. ....

ทราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือคณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา ค่วนที่สุด ที่ สว(กมธ๒) ๐๐๑๐/๗๑๖
ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑

๒. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ค่วนที่สุด ที่ สม ๐๐๐๑/๒๑๖๕
ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๑

ตามที่ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และต่อมาคณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา ได้เชิญประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการธิการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ เพื่อให้ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินิติบัญญัติฉบับดังกล่าว และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีหนังสือขอเดือนการซึ่ง ความละเอียดปราภูตานี้ที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒ นั้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า สิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหลายฉบับ (ยกเว้นรัฐธรรมนูญในสมัยเพลดจ์การทหาร) และถือเป็นประเพณีการปกครองความสงบของประชาชนไปโดย นอกจากนี้ สิทธิในการชุมนุมโดยสงบยังได้รับการรับรองความกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง(ข้อ ๒๑) ที่ประเทศไทยเป็นภาคี ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ข้างต้น มีเนื้อหาที่ขัดต่อหลักการและสมมิคสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการชุมนุมและการประชุม กล่าวคือ

๑. ตามหลักกฎหมายและปฏิสูตรในสังคมประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายระหว่างประเทศ ได้บัญญัติรองรับหลักการของการชุมนุมดังกล่าว เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน การจำกัดสิทธิดังกล่าวเป็นเพียงข้อบกเว้นที่จะกระทำได้เฉพาะบางสถานการณ์ที่จำเป็นเท่านั้น ซึ่งหลักการนี้ได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ และยึดถือปฏิบัติตาม แต่ร่างกฎหมายดังกลับมีนัยว่าสิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมเป็นข้อบกเว้นที่ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐเท่านั้น ซึ่งเท่ากับเป็นการล้มล้างหลักการอันเป็นสำคัญโดยสิ้นเชิง

๒. หลักการดังกล่าวในข้อ ๑ ค่าครัวธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑๑ / ๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ เรื่องประธานรัฐสภาขอให้ค่าครัวธรรมนูญวินิจฉัย มาตรา ๒๐ แห่งร่างพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ซึ่งบัญญัติให้เพิ่มความเป็นมาตรฐาน ๔๖/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ห้ามนิให้ผู้ใดชุมนุมกัน ในเขตทางหลวงในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร หรืออาจเป็นอันตรายเสียหายแก่yanพานะหรือผู้ใช้ทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ... ” ซึ่งค่าครัวธรรมนูญวินิจฉัยว่า บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และ มาตรา ๔๔ (ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น) เนื่องจากเป็นการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาชญากรรม การชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาชญากรรมเป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้

๓. นัยดังกล่าวตามข้อ ๑ ขัตตอร์สูธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕
วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะ
กระทำการใดๆ ที่เป็นสาธารณสมภูมิแห่งสิทธิและเสรีภาพมิได้ ” แต่ตามร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่
สาธารณะ พ.ศ. .... มาตรา ๕ ที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ดำเนินการชุมนุมในที่สาธารณะที่มีลักษณะใกล้กับสถานที่นั้น ”
.... เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ ” นั้น แสดงให้เห็นว่า
การชุมนุมจะกระทำได้ต้องได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการดังกล่าวเท่านั้น อันเป็นการจำกัดสาธารณะสำคัญ
ของสิทธิเสรีภาพในการชุมนุม จึงไม่อาจกระทำได้

๔. การชุมนุม แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการเรียกร้องต้องการโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ซึ่งอาจไม่มีสิทธิมีเสียงในกระบวนการทางการเมือง และไม่มีพื้นที่ในสื่อกระแสหลัก

๕. บทบัญญัติมาตรา ๘ ที่ว่าด้วยที่มานะและองค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมชนในที่สาธารณะนี้ มาจากหน่วยงานด้านความมั่นคงของประเทศไทยเป็นหลัก แสดงให้เห็นถึงเจตนาณณ์ของผู้ร่างพระราชบัญญัตินับดังกล่าว ถือเอาว่าการชุมนุมทุกประเภทขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และส่งผลต่อกำลังมั่นคงของประเทศไทย ซึ่งโดยหลักการแล้วการชุมนุมเป็นเรื่องการใช้สิทธิและเสรีภาพตามระบบประชาธิปไตยที่ถูกรองรับโดยรัฐธรรมนูญ และกติการะหว่างประเทศ ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ทั่วโลกให้การยอมรับ

๖. บทบัญญัติมาตรา ๑๒ ว่าด้วยการสันนิษฐานว่าบุคคลที่ปราศรัย รวมถึงผู้ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ซักชวน บุยง หรือสนับสนุน เป็นผู้จัดให้มีการชุมนุม ซึ่งจะเรื่องโงงไปสู่การทำลายความสงบเรียบร้อย ตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ นั้น เป็นการให้อำนาจเข้าหน้าที่ของรัฐสามารถดิจิตรอนสิทธิของบุคคลต่างๆ ได้อ่ายกว้างขวางตามอำนาจใจ

๓. บทบัญญัติมาตรา ๑๖ ว่าด้วยเจ้าหน้าที่หรือผู้ใช้อำนาจถลายการชุมนุม ไม่ต้องรับผิดทางแพ่ง ทางอาญา ในกรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในการถลายการชุมนุม โดยการสูงริต ไม่เกินกว่าเหตุ หรือไม่เกินความจำเป็น นั้น เป็นการขัดต่อหลักการตรวจสอบถ่วงคุณฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ โดยฝ่ายศาลปกครอง และ

เป็นการลิดรอนสิทธิในการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน บทบัญญัติดังกล่าวอาจมีผลทำให้เจ้าหน้าที่ลุ่แก่อำนาจโดยปราศจากการตรวจสอบ และเป็นการคอกข้าวผู้ธรรม “ผู้กระทำผิดลอบฯล”(Impunity) ซึ่งกำลังกัดกร่อนสังคมประชาธิปไตยในขณะนี้

จากเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ขอเสนอต่อรัฐสภา ดังนี้

๑. รัฐสภาไม่ควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. ....
๒. รัฐสภาควรจะผลักดันเพื่อให้มีการจัดทำร่างกฎหมายที่ส่งเสริมการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมตามรัฐธรรมนูญ โดยรัฐมนตรีหน้าที่อำนวยความสะดวกและคุ้มครองการใช้สิทธิดังกล่าวของประชาชน ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีหนังสือแจ้งความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ข้างต้น ไปยังคณะกรรมการพิจารณา วุฒิสภา ด้วยแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายเสน่ห์ งามริก)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โทร. ๐ ๒๔๑๕ ๒๕๘๐ ต่อ ๑๐๑๖ และ ๑๐๒๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๑๕ ๑๕๗๒

ที่ สม ๐๐๐๓ / ๖๗๙

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔๒๒ ถนนพญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๖๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. ....

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

ด้วยมีสมाचิกสภาพผู้แทนรายภูมิเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ให้สภาพผู้แทนรายภูมิพิจารณา นั้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า สิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหลายฉบับ (ยกเว้นรัฐธรรมนูญในสมัยเดิมของการทหาร) และถือเป็นประเพณีการปกครองตามระบบประชาธิปไตย นอกจากนี้ สิทธิในการชุมนุมโดยสงบซึ่งได้รับการรับรองตามคติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง(ข้อ ๒๑) ที่ประเทศไทยเป็นภาคี ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ข้างต้น มีเนื้อหาที่ขัดต่อหลักการและละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการชุมนุมและการประชุม กล่าวคือ

๑. ตามหลักกฎหมายและประเพศฐานในสังคมประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายระหว่างประเทศ ได้บัญญัติองรับหลักการของการชุมนุมดังกล่าว เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน การจำกัดสิทธิดังกล่าวเป็นเพียงข้อบกเว้นที่จะกระทำได้เฉพาะบางสถานการณ์ที่จำเป็นเท่านั้น ซึ่งหลักการนี้ ได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ และยังถือเป็นปฏิบัติคล่องแคล่วร่างกฎหมายดังกล่าวกลับมีนัยว่าสิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมเป็นข้อบกเว้นที่ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐเท่านั้น ซึ่งเท่ากับเป็นการล้มล้างหลักการอันเป็นสำคัญโดยสิ้นเชิง

๒. หลักการดังกล่าวในข้อ ๑ ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑๑ / ๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ เรื่องประธานรัฐสภาขอให้ศาลมีคำวินิจฉัย มาตรา ๒๐ แห่งร่างพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งบัญญัติให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๖/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดชุมนุมกันในเขตทางหลวงในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร หรืออาจเป็นอันตรายเสียหายแก่บ้านพำนะหรือผู้ใช้ทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ...” ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือเบี้ยงเบ็ดอัตรารัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๔ (ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น) เนื่องจากเป็นการ

จำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ เพราะการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธเป็นเสรีภาพที่สืบทอดกันมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญได้มีบัญญัติไว้

๓. นับดังกล่าวตามข้อ ๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕
วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เนื่องจากการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะ
กระทำกรรРЕทีอนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนิได้” แต่ตามร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่
สาธารณะ พ.ศ. .... มาตรา ๕ ที่บัญญัติว่า “ห้ามนิให้ดำเนินการชุมนุมในที่สาธารณะที่มีลักษณะได้กักษะหนึ่ง
.... เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ” นั้น แสดงให้เห็นว่า
การชุมนุมจะกระทำได้ต้องได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการดังกล่าวเท่านั้น อันเป็นการจำกัดสาระสำคัญ
ของสิทธิเสรีภาพในการชุมนุม จึงไม่อาจกระทำได้

๔. การชุมนุม แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการเรียกร้อง
ต้องการโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ซึ่งอาจไม่มีสิทธิในสิ่งในกระบวนการทางการเมือง
และไม่มีพื้นที่ในสื่อกระแสหลัก

๕. บทบัญญัติมาตรา ๙ ที่ว่าด้วยที่มาและองค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมชนในที่สาธารณะนี้ มาจากหน่วยงานด้านความมั่นคงของประเทศไทยเป็นหลัก แสดงให้เห็นถึงเจตนาرمณ์ของผู้ร่างพระราชบัญญัตินับดังกล่าว ถือเอาว่าการชุมชนทุกประเภทขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศไทย ซึ่งโดยหลักการแล้วการชุมชนเป็นเรื่องการใช้สิทธิและเสรีภาพตามระบบประชาธิปไตยที่ถูกรองรับโดยรัฐธรรมนูญ และเกิดการระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ทั่วโลกให้การยอมรับ

๖. บทบัญญัติมาตรา ๑๒ ว่าด้วยการสันนิษฐานว่าบุคคลที่ปราศรั้งรวมถึงผู้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือ ซักชวน ชุมชน หรือสนับสนุน เป็นผู้จัดให้มีการชุมนุม ซึ่งจะเรื่องโบงໄไปสู่นทกำหนดโดยตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ นั้น เป็นการให้อำนาจเข้าหน้าที่ของรัฐสำนารถลิตรอนสิทธิของบุคคลต่างๆ ได้ อย่างกว้างขวางตามอำนาจ

๓. บทบัญญัติตามตรา ๑๖ ว่าด้วยเจ้าหน้าที่หรือผู้ใช้อำนาจสลายการชุมนุม ไม่ต้องรับผิดทางแพ่ง ทางอาญา ในกรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในการสลายการชุมนุม โดยการสูจิริต ไม่เกินกว่าเหตุ หรือไม่เกินความจำเป็น นี้ เป็นการขัดต่อหลักการตรวจสอบถ่วงคุณฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ โดยฝ่ายคุ้มครอง และเป็นการลิตรอนสิทธิในการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน บทบัญญัติดังกล่าวอาจมีผลทำให้เจ้าหน้าที่ลุแก่อำนาจ โดยปราศจาก การตรวจสอบ และเป็นการตอกย้ำวัฒนธรรม “ผู้กระทำผิดคลายんなล”(Impunity) ซึ่งกำลังกัดกร่อนสังคมประชาธิปไตยในขณะนี้

จากเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ขอเสนอต่อรัฐบาล ดังนี้

๑. รัฐบาลควรผลักดันเพื่อให้รัฐสภาไม่ควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติขั้ครະเบี้ยนการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. ....

๒. รัฐบาลควรจะพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายที่ส่งเสริมการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมตามรัฐธรรมนูญ โดยรู้มีหน้าที่อำนวยความสะดวกและคุ้มครองการใช้สิทธิดังกล่าวของประชาชน

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายเสน่ห์ งามริก)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โทร. ๐ ๒๒๑๕ ๒๕๘๐ ต่อ ๑๐๙๖ และ ๑๐๙๐

โทรสาร ๐ ๒๒๑๕ ๓๕๗๒

ที่ สม ๐๐๐๓ / ๖๗๔

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๕๒๒ ถนนพญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

๖๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. ....

เรียน ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ วุฒิสภา

ข้อถึง ๑. หนังสือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ สว(กมธ.๒) ๐๐๑๐/๗๑๖ ลงวันที่ ๑๑
ตุลาคม ๒๕๕๑

๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ สม ๐๐๐๓/๒๑๖๕ ลงวันที่ ๑๕
ตุลาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่ข้อถึง ๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้เชิญประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ว่าด้วยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดกรอบและขอบเขตของการชุมนุม และร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... และตามหนังสือที่ข้อถึง ๒ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอเลื่อนการซื้อขายดังกล่าวออกไปก่อน ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า สิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาโดยตลอด (ยกเว้นรัฐธรรมนูญในสมัยเผด็จการทหาร) และถือเป็นประเพณีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้ สิทธิในการชุมนุมโดยสงบยังได้รับการรับรองตามกฎหมายระหว่างประเทศว่าคือสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง(ข้อ ๒๑) ที่ประเทศไทยเป็นภาคี ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้มีความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ข้างต้น มีเนื้อหาที่ขัดต่อหลักการและละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการชุมนุมและการประชุม กล่าวคือ

๑. ตามหลักกฎหมายและปฏิสูตรในสังคมประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายระหว่างประเทศ ได้บัญญัติรองรับหลักการของการชุมนุมดังกล่าว เมื่อสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน การจำกัดสิทธิดังกล่าวเป็นเพียงข้อยกเว้นที่จะกระทำได้เฉพาะบางสถานการณ์ที่จำเป็นเท่านั้น ซึ่งหลักการนี้ ได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ และยึดถือปฏิบัติตามมา แต่ร่างกฎหมายดังกล่าวกลับมีข้อจำกัดและเสื่อมเสียในการชุมนุมเป็นข้อยกเว้นที่ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐเท่านั้น ซึ่งเท่ากับเป็นการล้มล้างหลักการอันเป็นสากล โดยลืนเชิง

๒. หลักการดังกล่าวในข้อ ๑ ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑๑ / ๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ เรื่องประธานรัฐสภาขอให้ศาลมีคำวินิจฉัย มาตรา ๒๐ แห่งร่างพระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งบัญญัติให้เพิ่มความเป็นมาตรฐาน ๔๖/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ห้ามนิให้ผู้ใดชุมนุมกัน ในเขตทางหลวงในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร หรืออาจเป็นอันตรายเสียหายแก่yanพานะหรือผู้ใช้ทางหลวง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการทางหลวงหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการทางหลวง ...” ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และ มาตรา ๔๔ (ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะนี้) เนื่องจากเป็นการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาชญากรรม การชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาชญากรรมเป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้

๓. นัยดังกล่าวตามข้อ ๑ ขั้คต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕
วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เนื่องจากเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะ
กระทำการเพื่อสนับสนุนภารกิจสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนิได้ ” แต่ตามร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่
สาธารณะ พ.ศ. .... มาตรา ๕ ที่บัญญัติว่า “ห้ามนิให้ดำเนินการชุมนุมในที่สาธารณะที่มีลักษณะคล้ายจะหนึ่ง
.... เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมนุมในที่สาธารณะ ” นั้น แสดงให้เห็นว่า
การชุมนุมจะกระทำได้ต้องได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการดังกล่าวเท่านั้น อันเป็นการจำกัดสาธารณะสำคัญ
ของสิทธิเสรีภาพในการชุมนุม จึงไม่อาจกระทำได้

๔. การชุมนุม แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการเรียกร้องต้องการโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ซึ่งอาจไม่มีสิทธิหรือเสียงในกระบวนการทางการเมือง และไม่มีพื้นที่ในสื่อกระแสหลัก

๕. บทบัญญัตินามตรา ๔ ที่ว่าด้วยที่มาและองค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตชุมชนในที่สาธารณะนี้ มาจากหน่วยงานด้านความมั่นคงของประเทศไทยเป็นหลัก แสดงให้เห็นถึงเจตนาณัฟของผู้ร่างพระราชบัญญัตินับดังกล่าว ถือเอาว่าการชุมชนทุกประเภทขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และส่งผลต่อกำลังของประเทศไทย ซึ่งโดยหลักการแล้วการชุมชนเป็นเรื่องการใช้สิทธิและเสรีภาพตามระบบประชาธิปไตยที่ถูกรองรับโดยรัฐธรรมนูญ และกติการะหว่างประเทศ ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ทั่วโลกให้การยอมรับ

๖. บทบัญญัติมาตรา ๑๒ ว่าด้วยการสันนิษฐานว่าบุคคลที่ปราศรัย รวมถึงผู้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือ ชักชวน ยุบง หรือสนับสนุน เป็นผู้จัดให้มีการชุมนุม ซึ่งจะเชื่อมโยงไปสู่บทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ นั้น เป็นการให้อำนาจเข้าหน้าที่ของรัฐสามารถติดต่องสิทธิของบุคคลต่างๆ ได้ อย่างกว้างขวางตามอำนาจ

๗. บทบัญญัติตามตรา ๑๖ ว่าด้วยเจ้าหน้าที่หรือผู้ใช้อำนาจสลายการชุมนุม ไม่ต้องรับผิดทางแพ่ง ทางอาญา ในกรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในการสลายการชุมนุม โดยการสูงชิด ไม่เกินกว่าเหตุ หรือไม่เกินความจำเป็น นั้น เป็นการขัดต่อหลักการตรวจสอบถ่วงคดลฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ โดยฝ่ายคดいらกการ และ

เป็นการลิดรอนสิทธิในการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน บทบัญญัติดังกล่าวอาจมีผลทำให้เจ้าหน้าที่อุ้งแก่ อำนาจโดยปราศจากการตรวจสอบ และเป็นการตอกย้ำวัฒนธรรม “ผู้กระทำผิดคงอยู่แล้ว”(Impunity) ซึ่งกำลัง กัดกร่อนสังคมประชาธิปไตยในขณะนี้

จากเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีข้อเสนอต่อรัฐสภา และรัฐบาล ดังนี้

๑. รัฐสภาไม่ควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. ....
๒. รัฐบาลควรจะพิจารณาขัดข้อร่างกฎหมายที่ส่งเสริมการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมตาม รัฐธรรมนูญ โดยรัฐมนตรีหน้าที่อำนวยความสะดวกและคุ้มครองการใช้สิทธิดังกล่าวของประชาชน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายเสน่ห์ งามริก)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โทร. ๐ ๒๒๑๕ ๒๕๘๐ ต่อ ๑๐๑๖ แฟกซ์ ๑๐๒๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๑๕ ๗๕๗๙

สำเนาคู่ฉบับ

ที่ สพ ๐๐๐๓ / ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔๒๒ ถนนพญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

๓๙ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง การร่วมประชุมกับคณะกรรมการธิการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

ในคณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา

เรียน ประธานคณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา

ข้างดัง หนังสือคณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา ค่าวันที่สุด ที่ สว(กมช.๒)๐๐๑๐/๑๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม
๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา ได้เชิญประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการธิการฯ เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดกรอบและขอบเขตของการชุมนุม และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า การพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้น เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และมีประเด็นที่ต้องพิจารณาในรายละเอียดมาก ซึ่งต้องให้ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน มีส่วนร่วมในการพิจารณาและแสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวด้วย จึงเห็นสมควรเดือนการซื้อขายต่อคณะกรรมการธิการฯ ไปก่อน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายประนูญ สุวรรณภักดี)

รองเลขานุการ รักษาราชการแทน
เลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

โทร ๐ ๒๒๑๕ ๒๕๘๐ ต่อ ๑๐๑๖,๑๐๑๐ (นางเยาว์, กพชรรน)

โทรสาร ๐ ๒๒๑๕๗ ๓๕๗๑๒

ร่าง

๔๒

กิตติมศักดิ์

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ସନ୍ଧି (ଗମନିତ) ୦୦୧୦/୯୭୭୭୭

ជាមួយនាយកដ្ឋាន នគរបាល
ភ្នំពេញ

୨୨ ଶେଷକାଳୀମ ୧୯୯୦

เรื่อง ขอเชิญไปร่วมประชุมกับคณะกรรมการการจัดการความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ในคณะกรรมการแม่การการทางการ วัฒนาฯ

กราบเรียน บ่าวชานกรรมการวิชาชีพนักกฎหมายประจำชาติ

สิ่งที่สำคัญที่สุด คือพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการในทุกๆ ภาคี ฯ. ก. ....

ด้วยคณะกรรมการการอาหาร วุฒิสภा ซึ่งดำเนินการกิจกรรมทั้งหมดนี้เป็นการพิจารณา
ร่างกฎหมายนี้อยู่ดูต่อไป จึงขอเชิญชวน หรือศึกษาเรื่องนี้ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมอาหาร การป้องกันประเทศ
การรักษาความนิ่นคง การปกป้องผลประโยชน์ของชาติ การพัฒนาประเทศ และกิจกรรมอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องได้มีมติเมื่อคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ วันจันทร์ที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙
ที่คณะกรรมการวิชาความรู้เรื่องภัยภัยในประเทศ โดยมีการกิจกรรมทั้งหมดนี้เป็นการสนับสนุน
เชิงสาเหตุวิธีการสังกัดกันปัญหาร่วมกันและแนวทางการป้องกัน เพื่อปักป้ายและกิจกรรมที่รักษาความสงบ
เรียบร้อยให้เกิดความนิ่นคงและความปลอดภัยแก่ประเทศชาติและประชาชน แล้วรายงานผลการ
พิจารณาศึกษาที่คณะกรรมการอิทธิพลการอาหาร วุฒิสภा ซึ่งคณะกรรมการอิทธิพลการอาหารได้กิจกรรมที่นี้ไว้จะดำเนิน
สถานการณ์การชุมนุมประท้วงได้ทิศความรุนแรงเพิ่มขึ้นอาจถูกใช้เป็นการก่อจลาจลหรือการก่อการร้าย^๑
ได้ ทั้งนี้เป็นเพียงหน่วยงานที่รับผิดชอบอาจต้องไม่ได้กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการจัดตั้งศูนย์การ
เฉพาะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว อีกทั้งในกฎหมายวัสดุธรรมบัญชีดังได้กำหนดให้บุคคลชื่อมีเสรีภานพใน
การชุมนุม ในฐานะที่ดำเนินเป็นผู้มีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน
คณะกรรมการอิทธิพลการ จึงมีความประสงค์ขอรับทราบแนวความคิดเรื่องการอนุมัติร่างกฎหมายนี้

๑. ควรต้องมีข้อกำหนดกรอบและขอบเขตของ การชุมนุมนี้อย่างไร
 ๒. ควรต้องมีร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... เพื่อใช้
 แห่งศักดิ์หรือไม่ และหากเห็นว่าค่าเป็นต้องมีพระราชบัญญัติตั้งก่อนแล้ว เช่น ควรกำหนดหลักการและเหตุผล
 อย่างไรจึงจะเหมาะสม

ในการนี้...

- ๒ -

ในการนี้ คณะกรรมการ มีความประสงค์จะเชิญท่านไปร่วมประชุมซึ่งกับ
คณะกรรมการฯ ในวันอังคารที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมชั้น ๑
ชั้น ๑ อาคารรัฐสภा ๒ พร้อมทั้งเอกสารประกอบการพิจารณา ๑๕ ศุภ (ยาม)

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดไปร่วมประชุมกับคณะกรรมการฯ ตามกำหนด วัน เวลา
และสถานที่ที่ได้กล่าวข้างต้น จึงเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออ่อนชั่งยิ่ง

พงเรืองเอก

(ผู้ช่วย ถุกธรรมศ)

ประธานคณะกรรมการการกิจการราษฎร บุญเรือง

สำนักงานคณะกรรมการกิจการราษฎร

สำนักกรรมการอธิการ ๒

กลุ่มงานคณะกรรมการกิจการกิจการราษฎร

โทร. ๐ ๒๔๑๒ ๕๙๗๘

โทรสาร ๐ ๒๔๑๒ ๕๙๗๘